

XXI.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov angaaende Forandringer i Lov angaaende Foranstaltninger til Huusdyr- og især Hesteavlens Fremme af 23de Januar 1862.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 16de Februar 1867.)

Udvalget har taget Lovudkastet angaaende Forandring i Lov angaaende Foranstaltninger til Huusdyr- og især Hesteavlens Fremme af 23de Januar 1862 under nøieste Overveelse, ligesom ogsaa en Deel af Udvalgets Medlemmer personligt har undersøgt Tilstanden i Frederiksborg Stutteri.

Det er ikke lykkes Udvalget at enes om fælles Indstillinger, idet Fleertallet (Carlsen, E. Jensen, H. Jensen, Jens Jensen, A. Nielsen og P. Pedersen) nærer den Ansættelse, at Stutteriet ikke bør opretholdes, deels fordi det ikke er nødvendigt for den danske Hesteavl, og Tidsomstændighederne desuden opfordre til at undgaa enhver unødvendig Udgift, og deels fordi Stutteriet, selv om det kunde lykkes at udvikle det til — hvad det nu paa ingen Maade er — et Samlingssted for udmærkede Tillægsdyr og Tillæg, dog albrig, paa Grund af sit ringe Omfang, vil kunne faae nogen væsentlig Indflydelse paa hele Landets Hesteavl. Det fremgaaer ogsaa af den af Indenrigsministeren under 17de Mai 1865 angaaende Frederiksborg Stutteri nedsatte Commissions Betænkning, at et Fleertal har anseet det for utilraadeligt, at Staten fremdeles opretholder Stutteriet. Det vil ogsaa erindres,

at Rigsdagen i forrige Samling vedtog en Lov om Nedlæggelsen af Frederiksborg Stutteri, og altsaa for sit Vedkommende, efter en alvorlig Undersøgelse kom til det Resultat, at Stutteriet burde nedlægges. Naar Fleertallet desuagtet ikke tilraader Thinget at forkaste nærværende Lovforslag, men ifkun at indskrænke Bevillingen af de forlangte 10,000 Rd. aarsligt til den 1ste April 1869, saa er det væsentligt, fordi Forkastelsen af Lovforslaget ikke vil medføre Ophævelsen af de Paragrapher i Loven af 23de Januar 1862, hvori Stutteriets Bestaaen finder sin Lovhjemmel, og altsaa ikke umiddelbart føre til Stutteriets Nedlæggelse. Derimod vil en Bestemmelse i Lovudkastet om, at Bevillingen ifkun gives indtil 1ste April 1869, medføre, saafremt Udkastet bliver til Lov, at Rigsdagen til den Tid uimodsigeligt kan bevirke Stutteriets Nedlæggelse, blot ved at nægte at fornye Bevillingen. Tidspunktet 1ste April 1869 turde ogsaa være det rette til at tage den endelige Beslutning, eftersom Forpagtningscontracten for Hillerødsholm, hvis Afslygninger ere sammenbyggede med Stutteriets Bygninger, udløber den 1ste Mai 1869.